

[Holstein.]

fik al Jorden foræret: hvis man virkelig skulde have fuldt retfærdige sociale og statslige Principper, skulde Lensbesidderne egentlig ikke have haft nogen Erstatning, men de skulde have afstaaet Jorden kvit og frit til Staten, for de havde begaaet den Forbrydelse, at de og deres Forfædre havde været Lensbesiddere!

Nej, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kan være ganske rolig, han vil faa at se, at paa Lensgods efter Lensgods vil Vurderingen blive væsentlig forhøjet. Og naar Over-Skyldraadet med Hensyn til mit Gods i Efteraaret 1921, da Jordlovsudvalget, det stormægtige Jordlovsudvalg, Landets mægtigste Institution, havde klaget over, at Jordansættelserne, der havde fundet Sted i August 1921, var for høje, simpelt hen indskrænkede sig til, uden at have undersøgt Forholdene i Marken, uden at have undersøgt Nyboniteringen, uden at ulejlige sig med at sende en Delegation ud, som man dog gjorde siden, den Gang jeg klagede i 1925, da jeg overtog Godset efter min afdøde Fader — naar man indskrænkede sig til at sidde ganske roligt hjemme paa Kontoret og erklære, at Over-Skyldraadet maatte „holde for“ — Punktum! —, at Jordlovsudvalget havde Ret, saa tror jeg, jeg tør forudsige det ærede Medlem, at Over-Skyldraadet efter Højesteretsdommen vil have saa megen baade Retssans og Sømmelighedssans, at det tager denne „Holden for“ op til Revision — og jeg nærer ikke Tvivl om, hvorledes Udfaldet vil blive.

Jeg skal til yderligere Bevis for, hvor teoretisk, hvor konstruktivt hele Over-Skyldraadets oprindelige Cirkulære til Vurderingsraadene om, hvorledes de skulde gaa frem.....

Formanden: Jeg maa henstille til det ærede Medlem og efterfølgende Talere, at man nu begrænser denne Diskussion; den ligger langt udenfor det Samraad, der er til Forhandling.

Holstein: Jeg vil blot nævne som et lille Moment til Antydning af, hvor teoretisk man er gaaet frem, at i dette Cirkulære hed det, at Vurderingerne af den afløste Jord skulde fastsættes efter Priserne paa Vurderingstiden — ikke paa den Tid, da Jorden stilledes til Raadighed for Staten. Nu er Forholdet det, at pr. 1. April 1921 var det utvivlsomt Priserne fra 1920, der gjorde sig gældende; den svage Reaktion og Antydning af Krise, der kom i sidste Halvdel af 1921, havde endnu ikke gjort sig gæl-

dende pr. 1. April 1921; ikke desto mindre staar der i Over-Skyldraadets Skrivelse, at det skal være Priserne paa Vurderingstiden. Nej, selvfølgelig skal det ikke i et Tilfælde som her være Priserne paa Vurderingstiden, men derimod Priserne paa den Tid, da Jorden stilles til Raadighed for Staten, der lægges til Grund. Hvor i al Verden kom vi hen, hvis ikke dette Tidspunkt skulde være Skæringspunktet med Hensyn til Jordværdiens Ansættelse?

Jeg sammenfatter mine Betragtninger i dette, at hvis man, og det gør jo det ærede Medlem, vil hævde, at Over-Skyldraadet og Vurderingsmyndighederne er upartiske Institutioner, ligesom en Landvæsenkommission eller Ligesom Landvæsenkommission, saa kan der ikke være Tale om, at Landbrugsministeriet eller Statsministeriet eller Regeringen kan have prøvet at lægge Pres paa Over-Skyldraadet, for vi ved alle, at Regeringen ikke har nogen som helst Berettigelse til at give Over-Skyldraadet Instruks for, hvorledes det skal vurdere. Ministeriet har Lov til at give et Responsum om, hvorledes *Ministeriet* forstaaer den paagældende Bestemmelse i Loven, og saa maa Over-Skyldraadet om, hvilken Vægt det vil tillægge dette Responsum.

Paa samme Maade kan Ministeriet afgive et Responsum om, hvorledes det fortolker Højesteretsdommens Udtalelser om Direktiverne i den paagældende Lov, men det kan selvfølgelig ikke afgive Instruks eller Direktiver, som Vurderingsmyndighederne skal følge. Det tilkommer udelukkende, paa eget An- og Tilsvar, Vurderingsmyndighederne at følge de Principper og den Forstaaelse af Loven og af Højesterets Fortolkning af Loven, som de mener er den rette. Og naar de private, og det maa de vel være berettigede til, er af den Formening, at Over-Skyldraadet har misforstaaet Højesterets autentiske Fortolkning af Direktiverne i Lensafløsningsloven, ja, saa er det selvfølgelig Borgerens Ret, hvad enten han er Lensbesidder, eller hvad han er, at søge en ny Højesteretsdom for at faa fuldkommen klarlagt, hvad der ligger i Højesterets autentiske Fortolkning af disse Direktiver.

De ærede Medlemmer har ikke nogen som helst Grund til at føle sig brøstholdne, der er ikke begaaet nogen som helst Uret mod de ærede Medlemmer og de Interesser, de repræsenterer, men Fakta, Vurderingsmyndighedernes Stilling og Højesterets Stilling, har hidtil vist, at de paagældende afgørende Institutioner nu har erkendt, at den Fremgangsmaade, der hidtil er fulgt ved Erstatningsvurderingerne af de lensafløste